

Utdannings- og forskningsdepartement
Postboks 8119 Dep
0032 OSLO

Dok. 16

UFD	
08 NOV. 2005	
Saksnr.	200503597
Arkivkode:	008

HØRING - UTKAST TIL FORSKRIFT OM EGENBETALING

Denne uttalelsen er i hovedsak basert på gjennomgang av det tilsendte høringsutkastet sammenholdt med F-6-00 som den nye forskriften er ment å avløse.

GENERELLE KOMMENTARER

Slik det nye utkastet er utformet vil det ikke medføre noen problemer for virksomheten vår som er basert på full eller delvis egenbetaling. Vi kan heller ikke se at vår praksis de senere år ville ha stått i konflikt med de nye bestemmelsene. Derfor betrakter vi dette først og fremst som en opprydding av bestemmelser som ikke lengre er aktuelle og til den nye loven som trådte i kraft 01.08. i år.

KOMMENTARER TIL DE ENKELTE PARAGRAFER

§ 1-2 Definisjoner pkt a):

Den foreslåtte teksten gjør at studieprogrammer blir nærmest altomfattende. Alle tilbud som ikke er etterutdanning/kurs har eksamen med vurdering, selv et 6-studiepoengsemne. Vi foreslår den gamle definisjonen som har vært brukt nokså ensartet av både institusjonene og departementet:

Studieprogram Program for innhold i flerårig studium som fører fram til en grad eller kandidattittel og gir grunnlag for vitnemål. Programmet har en studie- eller fagplan som er vedtatt av høgskolen.

Eneste unntak en kjenner til slik det brukt tidligere er Praktiskpedagogisk utdanning, som var halvårlig, nå ettårig.

§ 2-1 Vederlag for eksamenskandidater som ikke er tatt opp som studenter (privatister)

Andre setning lyder: *For studieprogrammer der det er fastsatt egenbetaling for ordinære studenter, kan vederlaget være høyere, men oppad begrenset til størrelsen på egenbetalingen.* Her blandes to forhold sammen som verken gjør innholdet i de nye bestemmelsene logisk eller rettfærdig. Privatistvederlaget skal dekke kostnadene med eksamen og sensur. Egenbetaling fra egne studenter kreves inn bare der det er høye kostnader i forbindelse med for eksempel bruk av materialer eller reise- og opphold i forbindelse med ekskursjoner eller studieturer, og da som oftest sterkt subsidiert fra høgskolens side. Det betyr at en privatist ville medføre store utlegg for institusjonene om de får lov til å delta og ta eksamen på slike studier, ettersom eksamen fra disse ikke gir uttelling i budsjettmodellen.

Her ved HiNT vil ikke det problemet være stort, men selve prinsippet blir feil.

§ 3-2 Unntak – egenbetaling for kurs og studieprogrammer

Når *kurs* nevnes i første setning sammen med studieprogrammer, kan det lett bli uheldige sammenblandinger eller assosiasjoner, jf def § 1-2 b). Det foreslås:

Det kan kreves egenbetaling for kurs.

Det kan kreves egenbetaling for studieprogrammer som normalt alene ikke fører fram til grad.

I fjerde ledd i paragrafen heter det at *Institusjonens styre skal selv bestemme* osv. Det innebærer vel etter vanlig konvensjon at slike saker ikke kan delegeres. Ved HiNT har dette vært delegert til avdelingene som står for utformingen av det faglig programmet og som har ansvar for gjennomføringen og det økonomiske resultatet. Spesielt på bakgrunn av at institusjonene gjennom lovendringer er blitt tillagt større myndighet til å organisere egen virksomhet, er bruken av ordet *selv* i den siterte setningen uforståelig.

For Høgskolen i Nord-Trøndelag
Etter fullmakt

Kolbjørn Flakne (sign)
Seniorrådgiver

Ole Andreas Hustad
seniorrådgiver